

ת"פ 56910/12/13 - מדינת ישראל נגד גיא מימוני

בית משפט השלום בירושלים

04 פברואר 2018

ת"פ 56910-12-13 מדינת ישראל נ' מימוני

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה על ידי ענף
תביעות משטרת ישראל

נגד

גיא מימוני - הנאשם
עי ידי ב"כ עוה"ד חנן רובינשטיין

גזר דין

1. כתב האישום

הנאשם, תושב ירושלים, יליד 1990, הורשע על פי הודאתו בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

מכתב האישום עולה כי, ביום 29.8.13 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, ברחוב גנרל קינג בירושלים, תקף הנאשם את המתלונן, עלאא מוחמד (להלן: "המתלונן") וגרם לו לחבלה של ממש. באותן נסיבות, בעקבות תאונת דרכים בין הנאשם למתלונן, ירד הנאשם מרכבו כאשר בידו בקבוק שתיה וזרק אותו לעבר שמשת רכבו של המתלונן. בהמשך, משירד המתלונן מרכבו, דחף אותו הנאשם והיכה אותו באמצעות אגרופו בפניו ובראשו. כתוצאה מכך, נגרם חתך בלסת התחתונה של הנאשם.

בדיון שהתקיים בפני כב' הנשיא השופט אביטל חן ביום 11.5.14 הגיעו הצדדים לידי הסכמה לפיה הנאשם יודה ובאותו שלב לא יורשע. סוכם, כי הנאשם ישלח לשירות המבחן להכנת תסקיר. עמדת המאשימה תהא הרשעה ואילו הסנגור יטען לאי הרשעה ופיצוי למתלונן.

על יסוד הודאתו, קבע כבק השופט חן, כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו ובשלב זה ללא הרשעה.

ההליכים בעניינו של הנאשם נמשכו לאורך שנים מעבר למקובל, זאת במטרה לאפשר לנאשם להשתלב בהליך שיקומי וטיפולי וכן בשל חילופי ייצוג של עורכי הדין.

רק ביום 13.9.17, לאחר שהוכנו מספר לא מבוטל של תסקירים, הורשע הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

בנוסף לשליחתו להכנת תסקיר, נשלח הנאשם לממונה על עבודות השירות להכנת חוות דעת.

2. תסקירי שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוכנו 5 תסקירים מהימים: 28.9.14, 6.1.15, 31.3.15, 3.11.16, 5.3.17, 16.1.18.

מעיון בתסקירים הראשונים אודות הנאשם עולה תמונה שלילית, לאחר שהנאשם לא הופיע לפגישה שנקבעה עמו ולכן לא עלה בידי שירות המבחן להגיש תסקיר. הנאשם ביקש לבטל לא אחת את הפגישות שנקבעו עמו מטעם שירות המבחן.

מהתסקיר מיום 16.1.15 עולה כי הנאשם, רווק בן 24, מתגורר בבית אמו ועוסק כיום בנדל"ן. משפחת מוצאו של הנאשם מונה זוג הורים ו-2 ילדים, כאשר הנאשם הינו האח הבכור. בילדותו של הנאשם, חווה אובדן כואב כאשר אביו נפטר ממחלה קשה. לימים, החוסר בדמות אב היווה קושי משמעותי בחיי המשפחה בכלל ובחיייו של הנאשם בפרט.

בהיותו נער, למד הנאשם במסגרות בתי ספר שונות, ובסיום תקופת הלימודים התגייס לצה"ל. במקביל לשירותו הצבאי, התעסק בתחום הכדורגל ולכן קיבל הקלות בשירות הצבאי. במהלך השירות הצבאי, נשפט הנאשם למאסר של חודש בכלא הצבאי. לא זכורה לנאשם העילה לכך. כמו כן, סבל הנאשם מבעיות רפואיות בברך, בעקבות עיסוקו בתחום הכדורגל, ולאחר שעבר מספר ועדות רפואיות, שוחרר מצה"ל מסיבות רפואיות.

אשר לתפקודו התעסוקתי, החל הנאשם לעבוד כברמן בבית קפה בשאיפה להתקדם ולהתמקצע בתחום המסעדות. הנאשם עשה מאמצים רבים בתקופת זמן קצרה להיות עצמאי, אך מאמציו לא עלו יפה. לימים, הוצע לנאשם לעבוד בתחום הנדל"ן, וזה הביע נכונות והסכמה לעסוק בתחום חדש. כיום מצליח הנאשם לפלס דרכו בתחום הנדל"ן, להתפתח ולהתפרנס מכך.

מתסקיר שירות המבחן עולה, כי לאור השינויים הרבים בתחום התעסוקתי, ניתן ללמוד על בעיית הסתגלות ויציבות. כמו כן, התנהלותו של הנאשם אל מול שירות המבחן בתחילת הדרך מלמדת על קושי בקבלת סמכות וקושי בהבנת החשיבות של קיום המפגשים עמו. בתסקירים הראשונים, למד שירות המבחן על נאשם שמתקשה מאוד בקבלת אחריות, בביטוי אמפטיה כלפי הקורבן וחוסר בשלות רגשית. אלה מובילים את הנאשם להתנהגות האימפולסיבית בשעת מתח ולחץ, כפי שפעל בהליך נשוא דיון זה. לדעת קצינת המבחן אלה מהווים סיכון להישנות עבירות על ידי הנאשם.

לצד זה, מצביע שירות המבחן על סיכויי שיקום, שכן מדובר בבחור צעיר, המנסה בכל כוחותיו להתברג בתפקיד משמעותי ולשם כך משקיע משאבים רבים. לאור כל אלה, שירות המבחן נמנע מהמלצה להימנע מהרשעה.

מהתסקירים האחרונים בעניינו של הנאשם, עולה תמונה יותר חיובית, בה נרקם שיתוף פעולה בין הנאשם לשירות המבחן. שירות המבחן מתרשם כי הנאשם החל לעבור תהליך של התבגרות, מפתח עצמו בתחום התעסוקתי מחד, ומטפל בעצמו בתחום הרגשי מאידך. הנאשם לקח חלק מיוזמתו בקבוצת צעדים בתחום שליטה בכעסים. כמו כן, הנאשם החל להביע צער וחרטה על ביצוע העבירה ומבקש לחזור לשגרת חיים תקינה ולנהל אורח חיים נורמטיבי. באשר להתפתחות זו, המליץ שירות המבחן על תקופת ניסיון של כ-4 חודשים, במהלכם ישלים הנאשם את הסדנא ובהמשך יוגש תסקיר משלים.

מהתסקיר המשלים האחרון מיום 16.1.18 בעניינו של הנאשם, המבוסס על כלל המפגשים עמו ולאור שיתוף הפעולה, האחריות אותה מגלה בהליך הטיפול, עולה כי לנאשם יכולת הבנה ויישום וכי לאור התהליך השיקומי שעבר הנאשם, המלצת שירות המבחן הסופית היא לענישה מוחשית חינוכית של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף מצומצם של 80 שעות, על מנת לאפשר לנאשם לעמוד במחויבותו. כמו כן, מומלץ על הטלת צו מבחן למשך שנה במהלכה יהיה בקשר מעקבי עם שירות המבחן וימשיך השתתפותו בקבוצה טיפולית.

יצוין, כי ביום ביצוע העבירה, היה הנאשם נעדר עבר פלילי, ואילו בחלוף הזמן חל שינוי ברישומי הפלילי. מעיון קצין המבחן ברישומי הפלילי עולה, כי קיימים שני תיקים פתוחים נוספים בהם הוגשו כתבי אישום. על ידי שירות המבחן הוכנה והוגשה תכנית עבור הנאשם בדבר 200 שעות שירות לתועלת הציבור בגין העבירות אותן ביצע ואין מהוות נשוא דיון זה.

3. חוות דעת ממונה

בחוות דעת הממונה מיום 15.9.16 ציין הממונה כי הנאשם לא התייצב לראיון שנקבע לו. בהמשך, ועל פי החלטת בית המשפט, הנאשם זומן שוב ובחוות דעת מיום 13.9.17, נמצא הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות ללא מגבלה.

4. טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הן בדיון מיום 19.4.15 והן מיום 13.9.17 עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם. בתחילה סברה המאשימה כי יש למצות את הדין עם הנאשם. אמנם אותה עת הנאשם היה ללא עבר פלילי ואולם, לאור התסקירים השליליים הראשונים בעניינו ראתה לנכון לטעון למאסר בפועל.

לטענתה, מהתסקיר מיום 6.1.15 עולה כי הנאשם אינו לוקח אחריות על מעשיו, לא הביע אמפטיה כלפי המתלונן- הקורבן ומדובר באדם שעלול לפעול בצורה אימפולסיבית ותוקפנית. עם זאת מהתסקיר מיום 5.4.17 עולה, כי הנאשם סיים את השלב הראשוני הקבוצתי ויש צורך בהמשכיות בהשתתפותו בהליך טיפולי.

לטענת ב"כ המאשימה, לא ברור כיצד שירות המבחן, לאחר מספר חודשים מועט, כאשר הנאשם הוכיח שסיכויי השיקום שלו נמוכים וממליץ על ענישה מקלה בדמות ביצוע של"צ בהיקף של 80 שעות בלבד.

ב"כ המאשימה הבהירה כי בעקבות התסקירים שהתקבלו בעניינו של הנאשם, עמדתה למאסר בפועל של ממש. יחד עם זאת, לאור המגמה החיובית שעולה מהתסקיר האחרון, המאשימה תסתפק בעונש של 6 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן. כמו כן, צו מבחן ככל שיידרש.

ב"כ הנאשם בטיעונו לעונש ציין תחילה, כי מדובר באירוע שאירע לפני כ- 4 שנים. מאז הנאשם נמצא במקום אחר והשתקם. כמו כן, בעת האירוע לא היה לנאשם עבר פלילי. הנאשם פעל מתוך תחושת איום על חייו ועל חיי אמו בעקבות תאונת דרכים, ומשהוגש נגדו כתב אישום, הודה ובכך חסך זמן שיפוטי יקר.

אשר לתסקירי השליליים, טוען ב"כ הנאשם כי הוא לא הבין את משמעות שירות המבחן, והיה מיוצג על ידי עו"ד אחר. ב"כ הנאשם הבהיר לנאשם את חשיבות שיתוף הפעולה עם שירות המבחן.

בטיעונו הפנה ב"כ הנאשם לאסופת פסקי דין בעניין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממשי בהתייחס למתחם העונש

ההולם.

בת"פ 15968-03-15 מקרה הדומה בנסיבותיו למקרה נשוא דיון זה שהתנהל בפני מותב זה. באותו מקרה נקבע, כי המתחם נע בין מאסר מותנה למאסר לחודשים בודדים בדרך של עבודות שירות. כמו כן, עמדה השאלה של ביטול הרשעה.

לעומת זאת, במקרה שלפנינו, טען ב"כ הנאשם, כי הסכים להרשעה באופן מידי וזאת לאור העובדה שאחרי האירוע הנדון, הורשע הנאשם באירוע אחר וקיבל את עונשו.

בת"פ 43891-11-12 במקרה חמור יותר, בו שוטרים הורשעו בתקיפה הגורמת חבלה של ממש, ונגזר עליהם מאסר של 45 יום בעבודות שירות.

בת"פ 136312-03-13 אדם בן 32 שהיכה מכות ממשוכות באגרופיו, וכתוצאה מכך נגרמו סימני חבלה בכל גופו של הקורבן. נקבע כי המתחם נע בין של"צ למאסר בפועל, ובית המשפט בסופו של דבר קבע עונש של ביצוע של"צ.

ב"כ הנאשם ציין בטיעונו, כי מרגע קבלת הייצוג על ידו, שיתף הנאשם פעולה עם שירות המבחן, השתתף בסדנא לשליטה בכעסים ולא הפסיד אף לא מפגש אחד. ב"כ הנאשם מבקש לראות כי הנאשם עבר כברת דרך ארוכה, משמעותית שבסופו של דבר הפכה לחיובית ורצינית עבורו. לאור זאת, מציין בטיעונו, כי אפשר לסטות לקולא ממתחם הענישה מטעמי שיקום. ב"כ הנאשם מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן לעניין העונש.

הנאשם בדבריו האחרונים אמר כי הוא מתבייש במעשיו, ובכל פעם שעמד בפניו אתגר, הצליח להתנהג ולהגיב באופן שונה מכפי שנהג במקרה שלהלן. כמו כן, טען כי בימים אלו עוסק בנדל"ן וחותרם על חוזים שעשויים לכלכל אותו כראוי ודואג לעתידו. הנאשם הביע חרטה מלאה על מעשיו וביקש להתחשב במצבו.

5. מתחם העונש ההולם

בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא ההלימה, היינו יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הערכים החברתיים שנפגעים בגין העבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש הינם הגנה על שלמות הגוף, על תחושת הביטחון האישי ועל שלוות הנפש של הפרט.

בהתאם לסעיף 40ג' לחוק נקבע כי בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב גם בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

בענייננו, מדובר בעבירה שנעשה כתוצאה מתאונת דרכים שהתרחשה, כאשר משאית פגעה ברכבו של הנאשם, שם שהתה אמו. הנאשם חש איום על חייו ועל אמו ופעל כפי שפעל מתוך תחושות איום וחשש לחייהם. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לכך שמדובר באירוע אלימות לפני 4 שנים, שאינו מתוכנן מראש וכן לנזק שנגרם למתלונן.

אשר למתחם הענישה, אני סבור כי בשל נסיבות האירוע כפי שהובא בפני, המתחם נע בין מאסר מותנה עם ביצוע של"צ לבין מאסר למספר חודשים שאפשר שירוצה בדרך של עבודות שירות. לעניין זה מקובלות עלי ההפניות של ב"כ הנאשם בטיעוניו לעונש באשר למתחם העונש ההולם.

6. חריגה ממתחם העונש ההולם

בסעיף 40ד' לחוק נקבע, כי במקרה בו מעשה העבירה ומידת אשמתו של הנאשם הם בעלי חומרה יתירה, הרי שאם הנאשם השתקם או שיש סיכוי של ממש שישתקם, ובנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, יכול בית המשפט לקבוע כי העונש שיוטל על הנאשם יחרוג ממתחם העונש ההולם.

הסניגור המלומד בטיעוניו טען, כי הנאשם כיום מבין את השלכות מעשיו. כמו כן, הנאשם מיוזמתו החל להשתתף בקבוצה שתוכנה שליטה בכעסים. נראה כי עם הזמן, השכיל הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, לטפל בעצמו דרך קבוצה ולתת הזדמנות לשינוי בדפוסיו. שירות המבחן ממליץ על ענישה מוחשית חינוכית של צו שירות לתועלת הציבור בהיקף מצומצם של 80 שעות.

אני ער לחומרת העבירה אותה ביצע הנאשם. לצד זה, וכן לכך שבמהלך 4 השנים שעברו מיום פתיחת ההליך, נקשר הנאשם בעבירות נוספות, בהן הורשע וקיבל את עונשו. עם זאת, נתתי דעתי לנסיבות בהן בוצעה העבירה וכן לשינוי המשמעותי שחל בנאשם כפי שציין זאת שירות המבחן. לאור ההליך השיקומי שעבר מצאתי לנכון לחרוג מהמתחם ולהקל בעונשו של הנאשם.

נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

1. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שנתיים על כל עבירת אלימות.
2. הנאשם יבצע שירות לתועלת הציבור בהיקף של 80 שעות במסגרת "מנהל קהילתי יובלים" במתנ"ס "פיליפ לאון" בתפקידי תחזוקה ועזרה בספורט.
3. ניתן צו מבחן למשך שנה אחת הנאשם מצווה להיות בקשר עם שירות המבחן ככל שיידרש. כמו כן, ימשיך להשתתף בקבוצה טיפולית ב"יד שרה" בה משתתף ויחל השתתפותו בשלב השני של קבוצת הצעדים אותה החל בעבר. הובהר לנאשם כי אם לא ימלא אחר הוראות השירות, תהא המאשימה רשאית לפנות לבית המשפט לשם הטלת עונש אחר.
4. קנס כספי בסך 1,000 ₪ או מאסר בן 7 ימים תחתיו. הקנס ישולם תוך 60 יום.
5. הנאשם יפצה את המתלון עת/1 בסך 2,000 ₪. הסכום יופקד בקופת בית המשפט ב-4 תשלומים שווים החל ב- 1.3.18 ובכל אחד לחודש שלאחריו.

העתק ישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

הודע על זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, יט' שבט תשע"ח, 4.2.17, במעמד ב"כ המאשימה, עוה"ד שירלי אוחיון, הנאשם וב"כ עוה"ד חנן רובינשטיין.